

ה"ת 60517/11/19 - רוזאן נסאר נגד משטרת ישראל - לב הגליל

בית משפט השלום בעכו

ה"ת 60517-11-19 נסאר נ' משטרת ישראל - לב הגליל

בפני
המבקשת
נגד
המשיבה

כבוד השופטת דנה עופר
רוזאן נסאר
משטרת ישראל - לב הגליל

החלטה

1. לפניי בקשה להורות על החזרת רכב שנתפס על ידי המשיבה, רכב מ.ר. 8007051 (להלן: "הרכב").
2. על פי הנתען בבקשה ובתצהיר המבקשת, מדובר ברכבה של המבקשת, אשר אותו רכשו עבורה הוריה יחד עם הורי בעלה, ח'לאילה נידאל, בשנת 2018.
כן נטען, כי רישיונו של בעלה של המבקשת נפסל עוד בשנת 2017. על כן, בעלה של המבקשת לא נהג ברכב כלל, ומאז רכישתו נהגה בו המבקשת בלבד. למרות זאת, ביום 12.11.19 נתפס בעלה של המבקשת כשהוא נוהג ברכב, בזמן פסילה, בצורה פוחזת, ללא ביטוח ורישיון. בשל כך הוגש נגד בעלה של המבקשת כתב אישום (ת"פ 37076-11-19).
3. לטענת המבקשת, בעלה לקח את הרכב ללא ידיעתה. המבקשת היא מורה למוסיקה בבית ספר לחינוך מיוחד, וזקוקה לרכב כדי להגיע למקום עבודתה, המרוחק כ-40 דקות נסיעה מביתה. כן היא זקוקה לרכב לצורך סידורים שונים.
4. המשיבה מתנגדת להחזרת הרכב לידי המבקשת. לטענתה, מדובר ברכב אשר נתפס והוא מוחזק כעת לצורך חילוט עתידי. הבעלות ברכב משותפת למבקשת ולבעלה, לאור חזקת השיתוף בין בני זוג. ב"כ המשיבה טענה עוד, כי ניתן לתהות אם המבקשת ידעה או לא ידעה על כך שבעלה נוהג ברכב, והאם אמנם מדובר בפעם ראשונה שהוא נהג בו.
4. לדברים אלו השיבה המבקשת, כי במקרה הנוכחי מדובר ברכב שנרכש אך ורק על מנת שישמש אותה, שכן בעת שנרכש היה ידוע כי רישיון הנהיגה של בעלה נפסל למספר שנים (למעשה הרישיון נלקח, לטענתה, עוד בשנת 2013, לאחר שבעלה של המבקשת היה מעורב בתאונת דרכים קטלנית, ולאחר

שהורשע בשנת 2017 הוטל עליו עונש הפסילה). על כן, לטענתה, יש לראות את הרכב כמנותק מחזקת השיתוף בין בני זוג.

לטענת המבקשת, שוויו של הרכב אינו עולה על 40,000 ₪ (לעניין זה מסכימה המשיבה). המבקשת מתנגדת להפקדת כספים לשם שחרור הרכב, לאור הסכומים הרבים שהפקידה המשפחה כערבות לשחרור בעלה של המבקשת ממעצר.

5. אני דוחה את הטענה כי מדובר ברכב שהוא בבעלות המבקשת בלבד.

חזקה כי הרכב, אף שהוא רשום בבעלות המבקשת, הוא קניין של שני בני הזוג יחד. אף שניתן לקבל את הטענה, כי הרכב נרכש על מנת שהמבקשת לבדה תנהג בו, בהיות בעלה פסול מנהיגה, הרי שהרכב כקניין הוא רכוש משותף של שני בני הזוג, שכן נרכש עבורם לאחר שנישאו. המבקשת אף טוענת, כי הוא נרכש על ידי ההורים של שני בני הזוג במשותף כמתנה עבורם, וטענה זו נותנת משנה תוקף לחזקת השיתוף.

6. המטרה של החזקת הרכב בידי המשיבה היא חילוטו, אם וכאשר יורשע בעלה של המבקשת בהליך הפלילי אשר ננקט נגדו. לאור זאת שבעלה של המבקשת נתפס בעודו נוהג ברכב, האפשרות שביהמ"ש יורה על חילוט בסוף ההליך נראית סבירה. עם זאת, לנוכח ההנחה כי קיים שיתוף ביחס לרכב, הרי שסביר כי ייקבע בסופו של דבר כי המבקשת היא הבעלים של מחצית הזכויות ברכב.

7. לאור האמור לעיל, על מנת להבטיח את אפשרות חילוט הרכב בסופו של יום, מבלי לפגוע יתר על המידה בזכויותיה של המבקשת כבעלים במשותף של הרכב, אני סבורה כי ניתן להיעתר לבקשה ולהורות על שחרור התפוס לידי המבקשת, אולם זאת בתנאים הבאים:

א. איסור עשיית כל דיספוזיציה ברכב כאשר תירשם הערה מתאימה במשרד הרישוי כתנאי לשחרור הרכב.

ב. עריכת ביטוח לרכב, לרבות ביטוח מקיף, שמדינת ישראל תירשם בו כמוטבת.

ג. המבקשת תפקיד סך של 10,000 ש"ח במזומן או בדרך של ערבות בנקאית צמודת מדד בקופת בית המשפט, להבטחת תפיסת הרכב למקרה שבו יוחלט על חילוטו.

ד. המבקשת תחתום על התחייבות שלא לבצע כל דיספוזיציה ברכב אלא לשם חילוטו על ידי המדינה, ותתחייב להעבירו לידי המשיבה מיד עם קבלת החלטה בדבר חילוטו.

תנאים אלו מאזנים באופן מידתי בין הזכות הקניינית הלכאורית של המבקשת ברכב או בחלקו, לבין הצורך

בהבטחת אפשרות חילוטו בעתיד.

לאחר שתמלא המבקשת אחר כל התנאים, ישוחרר הרכב לידיה.

המזכירות תמציא החלטה זו לצדדים.

ניתנה היום, כ"ב כסלו תש"פ, 20 דצמבר 2019, בהעדר הצדדים.